

— obciążenie Rady kosztami zastępstwa procesowego niezbędnymi w związku z niniejszą skargą, jak również innymi kosztami oraz wydatkami.

Zarzuty i główne argumenty

Rada, działając na wniosek Komisji, w dniu 26 stycznia 2009 przyjęła — działając na podstawie tzw. podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾ — rozporządzenie (WE) nr 91/2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²⁾.

Skarżące spółki twierdzą, iż cła antydumpingowe wprowadzone na mocy tego rozporządzenia dotyczą ich i żądają (w tym zakresie) stwierdzenia nieważności wskazanego rozporządzenia.

Na poparcie swej skargi skarżące spółki powołują się, w ramach zarzutu pierwszego, na rzekome naruszenie przepisów postępowania antydumpingowego.

W ramach zarzutów od drugiego do szóstego skarżące spółki zarzucają naruszenie przepisów prawa wspólnotowego wyższej rangi:

- Komisja nie zbadała w sposób dokładny i bezstronny ogółu istotnych elementów stanu faktycznego oraz zgromadziła materiał dowodowy w sposób niewystarczający i niepełny, co doprowadziło do naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 253 WE;
- wartość normalna, na której oparte jest rozporządzenie nr 91/2009 została określona w sposób obciążony błędem prawnym z naruszeniem art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia nr 384/96;
- wartości progowe, od których dopuszczalne jest zastosowanie postępowania antydumpingowego zgodnie z art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia nr 384/96 nie zostały osiągnięte;
- pojęcie „produktu podobnego” w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia nr 384/96 zostało zbyt rozszerzone w zaskarżonym rozporządzeniu, ponieważ sporne towary wyprodukowane w Chińskiej Republice Ludowej oraz towary wyprodukowane we Wspólnocie nie są porównywalne ani zamienne;
- przemysł wspólnotowy nie poniósł szkody, której istnienie — zgodnie z art. 1 ust. 1 oraz art. 3 rozporządzenia nr 384/96 — jest niezbędne dla nałożenia cła antydumpingowego.

Wreszcie w ramach zarzutu siódmego skarżące spółki powołują się na nadużycie władzy przez organy wspólnotowe w toku badania przesłanek szkody, związku przyczynowego oraz interesu wspólnotowego.

(²) Rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 17 lutego 2009 r. w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 kwietnia 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-167/09 P)

(2009/C 167/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Eggers i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luksemburg)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji;
- obciążenie skarżącego w pierwszej instancji kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja Wspólnot Europejskich wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 17 lutego 2009 r. wydanego w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji, na którego podstawie SSP unieważnił sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej A. Liottiego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2006 r.

W uzasadnieniu odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty dotyczące:

- naruszenia prawa wspólnotowego, ponieważ art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot nie przewiduje na poziomie zatwierdzającego, a nawet dyrektora generalnego obowiązku badania stosowania norm oceny we wszystkich projektach sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej dla danej grupy zaszerogowania;
- nieprawidłowości w postępowaniu przed SSP naruszających interesy Komisji, ponieważ SSP, podnosząc z urzędu podczas rozprawy wymogi koncentracji i spójności przewidziane w art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych, naruszył prawo Komisji do obrony dlatego, że pozbawił ją możliwości przedstawienia dowodów mogących przemawiać za brakiem naruszenia art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych podczas sporządzania spornego sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej;

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340, s. 17).

- błędu co do prawa w zakresie, w jakim SSP zakwalifikował postanowienia art. 8 ust. 3 ogólnych przepisów wykonawczych jako zasadnicze naruszenie formalne lub zasadniczą nieprawidłowość wiążące się ze stwierdzeniem nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej zaskarżonego przed SSP.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2009 r. — Z przeciwko Komisji

(Sprawa T-173/09)

(2009/C 167/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Z (Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Grau i N. Jäger)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- udzielenie skarżącemu poprzez wgląd w akta postępowania w sprawie COMP/39406 — „Marine Hoss” — w szczególności poprzez udostępnienie kopii decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r., nakładającej grzywnę na Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG z powodu zarzucanego udziału w kartelu przewodów morskich w latach 1986–2007, informacji o tym, czy jest on wymieniony z nazwiska w tej decyzji, a jeżeli tak, w jakim kontekście wymienione jest jego nazwisko, w szczególności w jakim zakresie zawarte są w niej informacje dotyczące osoby skarżącego mające znaczenie w świetle prawa konkurencji lub prawa karnego;
- usunięcie w sposób, który zostanie bliżej określony po udzieleniu wglądu w akta, wzmianek o nazwisku skarżącego, w szczególności informacji dotyczących osoby skarżącego mających znaczenie w świetle prawa konkurencji lub prawa karnego zawartych w decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r., nakładającej grzywnę na Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG z powodu zarzucanego udziału w kartelu przewodów morskich w latach 1986–2007;
- zaniechanie wymieniania skarżącego z nazwiska oraz umieszczania jakichkolwiek odesłań do jego osoby w przeznaczonych do publikacji wersji decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje odmowę Komisji z dnia 5 marca 2009 r. udzielenia mu dostępu do akt postępowania COMP/39.406 — przewody morskie. Ponadto żąda usunięcia ewentualnych odesłań do jego osoby w decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r. w tej sprawie oraz zaniechania wymieniania go z nazwiska w przeznaczonych do publikacji wersji decyzji.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi, że jego prawo do wglądu w akta i usunięcia wszelkich odesłań do jego osoby wynika z naruszenia podstawowych praw proceduralnych, mianowicie prawa do bycia wysłuchanym i prawa dostępu do akt oraz z zasady domniemania niewinności. Prawo dostępu do akt wynika ponadto z prawa publicznego dostępu do dokumentów Komisji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 17 lutego 2009 r. w sprawie F-51/08 Stols przeciwko Radzie, wniesione w dniu 27 kwietnia 2009 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa T-175/09 P)

(2009/C 167/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Bauer i G. Kimberley, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Willem Stols (Halsteren, Niderlandy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku SSP z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie F-51/08 Willem Stols przeciwko Radzie,
- oddalenie skargi z dnia 21 maja 2008 r., w której W. Stols wniósł o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 lipca 2007 r. odmawiającej jego wpisania na listę awansowanych do grupy zaszerogowania AST 11 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2007 r., wraz z decyzją z dnia 5 lutego 2008 r. zastępcy sekretarza generalnego Rady działającego w charakterze organu powołującego oddalającą zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego,
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Rada Unii Europejskiej wnosi o uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 17 lutego 2009 r., wydanego w sprawie F-51/08 Stols przeciwko Radzie, w którym SSP stwierdził nieważność decyzji Rady odmawiającej awansowania W. Stolsa do grupy zaszerogowania AST 11 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2007 r.